

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Dziergawka

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **D. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 13 marca 2023 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z 22 marca 2023 r.,

sygn. akt II K 1040/22

**uchyla pkt. 3 i 4 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku i
sprawę przekazuje w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w
Radzynie Podlaskim do ponownego rozpoznania**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z 22 marca 2023 r. Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim, sygn. akt II K 1040/22, połączył m.in. w pkt. 3 kary ograniczenia wolności, które nie zostały wykonane w całości, a orzeczone wobec D. S. wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z 25 października 2021 r., sygn. akt II K 700/21, za popełnione w okresie od 28 stycznia 2020 r. do 21 stycznia 2021 r. za przestępstwo z art. 209 § 1 a k.k., na karę 1 roku ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie,
2. Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z 24 stycznia 2022 r., sygn. akt II K 1195/21, za popełnione w okresie od 15 października 2020 r. do 6 maja 2021 r. przestępstwo z art. 209 § 1 a k.k., na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie,

w ten sposób, że w oparciu o przepisy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i § 3 k.k., w ich miejsce orzekł karę 2 lat ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie i w pkt. 4 w oparciu o przepis art. 577 k.p.k., na poczet orzeczonej w pkt. 3 (błędnie wpisano „w pkt. 2”) kary łącznej ograniczenia wolności zaliczono skazanemu okres wykonanej kary ograniczenia wolności, ze sprawy o sygn. akt II K 700/21.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się 30 marca 2023 r., w pierwszej instancji. W sprawie nie sporządzono pisemnego uzasadnienia orzeczenia (k. 76-77).

30 października 2023 r. w trybie art. 521 § 1 k.p.k. na korzyść skazanego kasację od wyroku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim wywiódł Prokurator Generalny, w której sformułował zarzut:

rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu prawa materialnego - art. 86 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu wobec skazanego D. S., w pkt. 3 rozstrzygnięcia, kary łącznej 2 lat ograniczenia wolności, to jest w rozmiarze wyższym niż suma jednostkowych kar ograniczenia wolności, orzeczonych w podlegających łączeniu wyrokach: Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim, sygn.

akt II K 700/21 (1 roku) i Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej, sygn. akt II K 1195/21 (8 miesięcy), która wynosi 1 rok i 8 miesięcy, a więc powyżej górnej granicy przewidzianej przez ustawodawcę.

Formułując powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w pkt. 3 - 4 i przekazanie sprawy w tym zakresie sądowi I instancji, do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, co uzasadniało jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżony wyrok łączny został wydany z rażącym naruszeniem 86 § 1 k.k., które to uchybienie miało oczywiście istotny wpływ na jego treść. Zgodnie bowiem z treścią art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną, w tym ograniczenia wolności, w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 2 lat ograniczenia wolności.

W niniejszej sprawie – jak słusznie zauważył skarżący - najwyższa z dwóch połączonych w pkt. 3 orzeczenia kar jednostkowych ograniczenia wolności wynosiła 1 rok, a ich suma to 1 rok i 8 miesięcy. Tak więc, sąd był zobowiązany do wymierzenia kary łącznej ograniczenia wolności w granicach od 1 roku i 1 miesiąca do 1 roku i 8 miesięcy.

Kształtując karę łączną ograniczenia wolności w wymiarze 2 lat sąd w sposób oczywisty naruszył wyżej wymienioną normę prawa materialnego, co w konsekwencji doprowadziło do niekorzystnego dla skazanego D. S. orzeczenia kary łącznej ograniczenia wolności o 4 miesiące wyższej od sumy kar jednostkowych, orzeczonych w wydanych wobec niego wyrokach.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej wyroku.

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim winien wymierzyć karę łączną ograniczenia wolności w granicach określonych we wskazanym przepisie prawa materialnego, a także mieć na względzie kierunek wniesionej kasacji.

[J.J.]

